

Iedereen droomt van de donderende drives van Joost Luiten, Jordan Spieths precisie op de greens en de toverballen van Phil Mickelson. Maar dergelijk toptalent is dun gezaaid. En veel belangrijker: het blijkt geen vereiste om met plezier een rondje te golfen. Of zoals Kevin Costner het verwoordt in de filmklassieker *Tin Cup*: *Golf and sex are the only two things you don't have to be good at to enjoy*. Herkenbaar. En waar. Maar slechts ten dele. Want niemand vindt het leuk om als stuntelende bezienswaardigheid door de baan te gaan en meer plaggen te scheppen dan ballen te raken. Ontploffingen, stress verhogende situaties; huwelijken van golfende partners zijn om mindere redenen gestrand. En het is evenmin goed voor je ego om de afzwaaiers, voetzoekers en airshots aan elkaar te rijgen voor een vol terras, weten Clara Bruinsma-Van den Dool (69) en haar man Anne Bruinsma (74) uit het Brabantse Oudenbosch. Zij zijn twee van de acht deelnemers van de clinic van Pin High Golftravel die in een weekeinde tijd onder leiding van golfpro Ron van der Vliet op de Dutch Golf Putten hun niveau aanzienlijk willen opkrikken.

OVERZICHTELIJKE AMBITIE

Het gepensioneerde echtpaar bezit een appartement aan de rand van een prachtig 18-holesbaan in het Spaanse golfwalhalla Andalusië maar durft sinds enige tijd de clubs niet langer uit de tas te trekken. Reden: pure en onvervalste golfschaamte. Anne Bruinsma: "Het is een drukke baan waardoor we bijna altijd met anderen in de flight worden ingedeeld. Echt geen pretje om dan steeds de slechtsten

te zijn. Ballen die continu in de bush verdwijnen en zoeken tot je erbij neervalt. Ik voel me gegeneerd en tegelijkertijd opgejaagd omdat ik de boel ophoud. Ik heb het idee dat anderen in mijn nek hijgen, zich kapot ergeren aan mij. En dat terwijl ik wedstrijdjes zou willen lopen, ook om leuke mensen te leren kennen. Golfmaten tegen wie je aan zou kunnen lullen." Echtgenote Clara, al zestien jaar in het bezit van haar GVB: "Ik heb lang een reisbureau gehad en het ontbrak mij daardoor aan tijd om regelmatig te oefenen. Heel af en toe nam ik les maar omdat ik weinig balgevoel bezit en me moeilijk kan concentreren, zette dat nauwelijks zoden aan de dijk. Er lukte steeds minder waardoor ik chagrijniger werd. Ik belandde in een vicieuze cirkel: te weinig gaan, slechter spelen. Dat kwam opnieuw mijn humeur niet ten goede waardoor ik nog minder naar de baan ging. Ik zag deze stoomcursus langskomen en dacht: *het is nu of nooit. Anders stop ik ermee. Gooi ik die clubs op zolder*." Haar ambitie is overzichtelijk: niet op elke hole na acht slagen de bal moeten oppakken en een streep op de kaart zetten. Ook eens na vier of vijf klappen op de green liggen en scoren.

LOTGENOTEN

Een herkenbare doelstelling voor veel amateurs: naar schatting 100.000 van de 365.000 actieve golfers in Nederland vinden het lastig om te ontsnappen aan dat door Bruinsma geschetste vacuüm. Ze blijven na het hun handicap-54-registratie hangen, kennen geen progressie en gaan zwoegend en daardoor vaak gefrustreerd van hole naar hole. Een enorme club spelers die baat zou kunnen hebben bij het lesweekend op de Dutch Golf Putten. Deze 9-holesbaan ligt in een gebied dat

IN EEN WEEKEND VAN HANDICAP 54 NAAR 36

'HET GEEFT MOED OM MET GOLF DOOR TE GAAN'

Nuttig voor golfers met gebrek aan vliegreun. En voor ploetersaars die hun afzwaaiers en voetzoekers in goede banen willen leiden. De weekendclinic van handicap 54 naar 36. Maar: "Je komt niet als Tiger Woods de baan af." En: "Je moet blijven investeren."

 Vlnr: Joke Klunder, Arie de Leeuw, Mariette van der Lugt, Charlotte Klunder, Greetje de Leeuw, Chris van der Lugt, Anne Bruinsma en Clara Bruinsma van den Dool. Golfpro Ron van der Vliet staat voor de groep.

Ga niet ineens alles anders doen want dat werkt nooit. Dan heb je kans dat straks niks meer lukt.

zo als decor zou kunnen fungeren voor Yvon Jaspers hitserie *Boer zoekt vrouw*. Een omgeving vol koeien- en geitenboeren, bossen, fietspaden en kastelen. Houtwallen, vijvers en natuurgebiedjes omringen de holes die de deelnemers verdeeld in twee groepen 's middags zullen aflopen. Maar eerst stellen de lotgenoten zich aan elkaar voor tijdens een kennismakingsronde. Onder hen: Arie (68) en Greetje (68) de Leeuw uit Baarn. Zijn specialiteit: van de tee van de ene hole belanden op de fairway van een compleet andere hole. Verder: Chris van der Lugt (72) en zijn vrouw Mariette (69) uit Den Haag: “We willen niet constant in de bosjes staan op zoek naar afzwaaiers.” En de in Parijs woonachtige Charlotte Klunder (55) en haar schoonzus Joke (57) die het weekeinde – compleet met diner en overnachting – niet alleen zien als een nuttig leer-moment, maar ook als een leuk uitje.

PEPTALK

Golfpro Van der Vliet luistert hun eerste ontmoeting op met een peptalk. Zijn boodschap biedt hoop en houvast: “Iedereen kan in principe handicap 36 halen. Mits er geen fysieke beperkingen in het spel zijn. Maar – supertalenten uitgezonderd – je moet wel regelmatig werken om je basisvaardigheden op peil te houden. Anders is het na elke slag zoals Beyonce zingt: *to the left, to the left*. Idealiter zou je minimaal een keer per maand een rondje moeten lopen en bij voorkeur een keer in de twee

weken op de drivingrange of putting green te vinden moeten zijn. Dan kom je een enorm eind, heb je een leuke basis om op terug te grijpen en verhoog je tegelijkertijd je spelplezier. Ook ontdek je dat slechts één geslaagde slag een hele hole goed kan maken en leer je, in mijn filosofie, dat golf is als het leven zelf. Bijvoorbeeld: leer anticiperen. Lukt iets niet, doe dan een stapje terug en beraad je op je aanpak. Weeg *risk en reward*: moet ik proberen over die sloot te slaan met het risico op strafslagen of leg ik, wat voorzichtiger, de bal ervoor? Probeer eens een keer wat anders als het met een bepaalde club niet lukt. En vooral: schaam je niet voor jezelf, dat leidt helemaal nergens toe.”

VERWACHTINGSMANAGEMENT

Van der Vliet heeft voor zijn pupillen een intensief schema in elkaar gedraaid. Eerst met z'n allen de oefengreen op om te putten en chippen en vervolgens – nog voor de lunch – een sessie op de drivingrange waarbij alle clubs uit de tas moeten komen. Na de culinaire onderbreking mogen de deelnemers met hun nieuwverworven kennis en vaardigheden de baan proberen af te breken. Een uitdaging waar iedereen naar uitkijkt. Dag twee van de stoomcursus zal op soortgelijke wijze verlopen. Van der Vliet waarschuwt wel om de verwachtingen te temperen en teleurstellingen te voorkomen. “Niemand zal hier de baan afstappen als Tiger Woods”, zegt hij, “en verder

is het belangrijk dat je focust op een of twee veranderingen/verbeteringen van je spel en techniek. Ga niet ineens alles anders doen want dat werkt nooit. Dan heb je kans dat straks niks meer lukt. Het gaat om schaven en direct het geleerde in de praktijk brengen, samen met de andere deelnemers. Dat is het unieke van deze cursus.”

NIET OPGEVEN

Op de oefengreen mogen de deelnemers eerst een bal van vijf meter putten, de tweede van drie meter en de derde er tussenin. Makkelijker gezegd dan gedaan, zoals zoveel onderdelen van de golfsport, weet Charlotte Klunder die ondanks diepe zuchten nooit opgeeft. Ook niet als ze later die dag op een par-3 minstens vier ballen kwijtraakt, louter voetzoekers produceert en pas na een kwartier de green bereikt. Haar schoonzus Joke die ook meerdere malen kennismaakt met in de rough verscholen brandnetels heeft er de blaren voor over. “De kinderen zijn sinds vijf jaar het huis uit en daardoor heb ik meer vrije tijd voor mezelf. Bewegen, in de natuur lopen, samen met mijn man wat ondernemen, de sport heeft in principe alles in zich. Alleen heeft hij handicap 18 en gaan er bij mij veel te veel dingen mis. Ik krijg dan het gevoel dat ik het voor ons beiden verpest. Heel vervelend. Lang dacht ik: het komt me wel aanwaaien. Maar dat gebeurde natuurlijk niet.”

UIT DE COMFORTZONE

De acht zuigen de instructies van Van der Vliet over grip, voetenwerk, swingsnelheid en houding gretig op. Op de drivingrange verdwijnt een respectabel aantal emmers ballen de lucht in. En ondanks misperen valt op hoe ongebreideld positief iedereen blijft, solidair met elkaar ook. Later tijdens de

negen holes blijkt die eensgezindheid zelfs een helende werking te hebben. “Je zit met z'n allen in hetzelfde schuitje, ziet dat het niet raar is om fouten te maken en trekt je aan elkaar op en moedigt elkaar aan”, verklaart Chris van der Lugt de stemming. De ojee's en ach jee's volgen elkaar in rap tempo op aan het begin van de negen holes. Geen wonder: water en volwassen rough intimideren de spelers die op hole zes roepen zelfs de green niet te kunnen zien: hoe kan dit ooit goed gaan? Maar gaandeweg worden de geproduceerde bogen hoger en de afstanden langer en klinkt zelfs tevredenheid door in de stemmen van de deelnemers. Een paar leuke geslagen, goed gemikte shots vanuit de bunker en een putt die de rand van de hole nadert, golf is soms zo moeilijk nog niet. Toch is de balans na negen holes opmerkelijk te noemen. Liefst 3,5 uur hebben Van der Lugt en consorten gedaan over de omgang. Tsjá. Zijn flight moest zelfs terug omdat hole vijf over het hoofd was gezien, vertelt hij na het bestel-

len van kannen bier voor hem en zijn flightgenoten. Anne Bruinsma komt nog met een andere indrukwekkende statistiek: van die 3,5 uur heeft hij minstens een uur in de bosjes gestaan om zijn afzwaaiers te zoeken. Respect. Bruinsma: “Maar uiteindelijk – aan het einde van de negen holes – heb ik toch veel geleerd: ik kan beter twee keer tachtig meter op een rustige manier slaan, dan een keer 160 meter rammen en in de bosjes terecht komen. Ik kon het geduld door deze groep opbrengen, had geen moment het idee dat mensen achter me stonden te dringen waardoor ik zenuwachtig zou worden.” Chris: “Ron haalde me uit mijn comfortzone waardoor het op den duur beter ging. Ik bleef maar afslaan met mijn driver terwijl het niet lukte. Volhardde daarin omdat ik in de andere clubs helemaal geen vertrouwen had. Maar hij zei: *ga ervoor met een ander hout* en het lukte.”

HOOP OP EEN GOLFTOEKOMST

Alle acht deelnemers komen ondanks de inspanning – die niet altijd beloond

wordt – en de lange uren, voldaan de baan af. Ze hebben gelachen met elkaar, een leuke middag beleefd en zeker niet onbelangrijk: ze hebben het idee progressie te hebben gemaakt. Zeker na twee dagen is dat het geval, meldt Charlotte Klunder. “Wat we de dag ervoor geleerd hadden, konden we nogmaals oefenen. Die snelle repetitie werkt, heb ik gemerkt. Daarnaast kregen we ook nog bunkerles en schaaften we aan onze swingtechniek. Het was intensief en soms zwaar, maar ontzettend nuttig en ook nog een leuke belevenis. Met sommige mensen ga ik beslist nog eens afspreken. En wat betreft mijn golftoekomst: dit heeft mij moed gegeven om door te gaan, er is verbetering mogelijk waardoor ik met meer plezier de baan zal ingaan.” Golfpro Van der Vliet is tevreden, maar: “Ik heb iedereen wel voorgehouden dat ze nu niet twee maanden moeten wachten voordat ze hun golftas weer oppakken. Het is zaak te blijven investeren, dan werpt deze clinic zeker zijn vruchten af.”